

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 3. 6. 2026

Správne konanie: 0104/SKO/2026
Predmet: § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 27. 5. 2026

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivúša a Mgr. Kataríny Začkovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), rozhodla, že účastník správneho konania č. 0104/SKO/2026

**MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s.r.o., sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava – Záhorská Bystrica,
IČO 31 444 873,**

porušil

povinnosť ustanovenú v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na programovej službe TV MARKÍZA dňa 6. 11. 2025 o cca 19:55 hod. odvysielal program *Televízne noviny* a v rámci neho spravodajský príspevok s názvom „*Policajtka klamala*“, ktorý obsahoval nepresný a zavádzajúci titulok *Policajtka klamala* a nepresné a zavádzajúce formulácie „*vyšlo najavo, že nehovorila pravdu*“ a „*policajtka si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.*“, čím prišlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti spravodajského programu,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 3. 7. 2026

Z: PO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu na preverenie výsledok prešetrenia podnetu.

T: 15. 6. 2026

Z: AO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 28. 1. 2026 začala správne konanie voči vysielateľovi MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že na programovej službe TV MARKÍZA dňa 6. 11. 2025 o cca 19:00 hod. odvysielal program *Televízne noviny* a v rámci neho príspevok s názvom „*Policajtka klamala*“, v ktorom mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 11. 2. 2026, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0104/SKO/2026. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní a taktiež bol upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol prepis/popis skutkového stavu.

Dňa 16. 2. 2026 bola Rade listom zaevidovaným pod č. 02211/2026 doručená žiadosť účastníka konania o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní, vrátane monitorovacej správy/správy o šetrení sťažnosti k správnomu konaniu 0104/SKO/2026 a o adekvátne predĺženie lehoty na vyjadrenie sa.

Rada listom č. 02275/2026, ktorý mu bol doručený dňa 3. 3. 2026, informovala účastníka konania, že Správa o kontrole dodržiavania povinností (monitoring č. 0006/M/2026), o ktorej zaslanie účastník konania žiada, je zverejnená na webovej stránke Rady v časti Zasadnutia Rady (<https://rpms.sk/onas/zasadnutia/zasadnutia-rady>) v sekcii Materiály, pričom daná správa bola prerokovaná na zasadnutí Rady č. 2/2026 dňa 28. 1. 2026 v bode 25. V liste bol zároveň požiadaný, aby sa vyjadril do 5 dní odo dňa doručenia predmetného listu, a poučený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb.

Vyjadrenie účastníka konania nebolo doposiaľ Rade zaslané.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu k správnomu konaniu č. 0104/SKO/2026

Monitorované vysielanie: *Televízne noviny*

Deň vysielania: 6. 11. 2025

Čas vysielania: 19:00 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu Rady.

časový kód záznamu o cca:

- cca 19:00 hod. – začiatok programu *Televízne noviny*
príspevky:

- Preverovanie ojazdených áut
- Bodnuté dieťa na Spiši
- Odmeny na ministerstvách
- K minciam a bankovkám pribudne digitál
- Neželaní nájomníci jesene
- Tínedžer obvinený z vraždy
- Penziónovú kauzu preverí polícia
- Otázniky okolo prieskumných vrtov
- Kauza Shein pokračuje
- Policajtka klamala
- Očistná kúra v oblakoch

- cca 19:28 hod. – reklamný blok

- cca 19:29 hod. – pokračovanie programu *Televízne noviny*
príspevky:

- Strechy na spadnutie
- Príprava olympijských dedín
- STK na motorky
- Bezpečne na školách
- Čierne skrinky prezradia viac
- Zatkli zlodějov medených káblov
- Štrajk gréckych taxikárov
- Vertikálna jahodová farma
- Supermesiac rozžiaril oblohu

- cca 19:42 hod. – reklamný blok
- cca 19:50 hod. – pokračovanie programu *Televízne noviny*
príspevky:
  - Malé babie leto na Ďumbieri
  - Armáda na medvede
  - Účinnější a úspornejší pomocník
  - Príbeh rodu Sajkovcov
  - Nostalgia vo vlaku

- cca 20:02 hod. – koniec programu *Televízne noviny*

Príspevok: *Policajtká klamala* (názov uvedený vo forme titulku umiestneného v spodnej časti obrazovky počas trvania príspevku)

Patrik Švajda, moderátor: „Všetko je inak. Prípád, ktorý pred rokom otriasol políciou v Trnave a spustil otázky o tom, čo sa deje v štátnej inštitúcii, nabral nečakaný smer.“

Lenka Vavrinčíková, moderátorka: „Policajtká tam obvinila kolegu, že ju znásilnil. Po mesiacoch vyšetrovania vyšlo najavo, že nehovorila pravdu. Viac informácií zisťoval Roman Ruttkay.“

Roman Ruttkay, redaktor: „Budova Okresného riaditeľstva Policajného zboru. Po vianočnom večierku sem pozval policajnt kolegyňu na kávu, kde ju mal, podľa jej verzie, znásilniť. Policajtká sa o tom zverila kamarátovi a ten to nahlásil na políciu a podal trestné oznámenie. Spustila sa kauza, ktorá zasiahla celý zbor. O pár hodín skončil policajnt v policajnej cele. Vyšetrovateľ ho obvinil z trestného činu znásilnenia. Po necelom roku detailného preverovania, výsluchov, analýz a konfrontácií dospeli vyšetrovatelia k záveru, že policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.“

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „9. septembra tohto roku bolo trestné stíhanie zastavené, nakoľko bol odôvodnený záver, že skutok sa nestal.“

Roman Ruttkay, redaktor: „Policajnt, ktorý mesiace chodil s nálepkou násilníka je dnes oficiálne nevinný. A policajtká, ktorá tvrdila opak, čelí trestnému stíhaniu.“

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby začal trestné stíhanie vo veci pre trestný čin krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie.“

Roman Ruttkay, redaktor: „Podľa našich informácií, k pohlavnému styku medzi policajtkou a policajtom došlo, no nedokázalo sa, že žena kládla odpor. Teda z oboch strán to bolo dobrovoľné.“

* * *

Monitorované vysielanie: *Televízne noviny*

Deň vysielania: 16. 12. 2024

Čas vysielania: 19:00 hod.

Príspevok: *Policajnt mal znásilniť policajtku*

moderátor: „Chúlostivý incident v policajnom zbore. Muž zákona mal v budove polície znásilniť policajtku. Podrobnejšie informácie zisťoval Roman Ruttkay.“

Roman Ruttkay, redaktor: „Policajnt mal znásilniť kolegyňu koncom minulého týždňa po vianočnom večierku. Podľa našich informácií ju donútil k pohlavnému styku v priestoroch Okresného riaditeľstva

policajného zboru v Trnave. Prípadosa zaoberá Úrad inšpekčnej služby. Vyšetrovateľ už policajta obvinil z trestného činu znásilnenia. Muž je v policajnej cele.“

* * *

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. „Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.“

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.: „Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.“

* * *

Dňa 6. 11. 2025 bol na televíznej programovej službe TV MARKÍZA o cca 19:00 hod. odvysielaný spravodajský program *Televízne noviny* a v rámci neho príspevok s názvom *Policajtkaklamala*. Tento príspevok sa zaoberal prípadom údajného znásilnenia, ktorý sa udial pred rokom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Trnave, kde policajtku po vianočnom večierku údajne znásilnil jej kolega. Vo veci sa viedlo trestné stíhanie, policajt bol obvinený zo znásilnenia. V septembri v roku 2025 však bolo trestné stíhanie zastavené so záverom, že skutok sa nestal. Policajt bol zbavený obvinenia a policajtkadnes čelí trestnému stíhaniu pre trestný čin krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie. Redaktor na konci príspevku informoval, že podľa jeho informácií k pohlavnému styku došlo, avšak nedokázalo sa, že policajtkakládla odpor, a teda z oboch strán to bolo dobrovoľné. V príspevku boli odvysielané aj vyjadrenia Andrey Dobiášovej z Úradu inšpekčnej služby, ktorá potvrdila informácie o zastavení trestného stíhania obvineného policajta zo znásilnenia a začatia trestného stíhania policajtky pre krivú výpoveď.

Rada začala správne konanie z dôvodu možného porušenia povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., a to vzhľadom na to, že predmetný spravodajský príspevok s názvom „*Policajtkaklamala*“ mohol sprostredkovať nepresné informácie, ktoré mohli viesť k informačnému skresleniu prezentovanej témy a zároveň negatívne ovplyvniť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu.

Účelom správneho konania je teda preveriť podozrenie z porušenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. zo strany účastníka konania.

Vo všeobecnosti, skutková podstata správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa skladá z troch obligatórnych znakov – subjekt, objekt a objektívna stránka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na žiadnom mieste neustanovuje povinnosť skúmať, či bol skutok, ktorý je správnym deliktom, spáchaný zavinene, teda úmyselne alebo z nebanlivosti. Vzhľadom na povahu správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré možno doktrínálne zaradiť do kategórie správnych deliktov právnických osôb a fyzických osôb podnikateľov, resp. v osobitných prípadoch iných správnych deliktov fyzických osôb postihovaných bez ohľadu na zavinenie, možno konštatovať, že administratívnoprávna zodpovednosť deliktuálne zodpovedného subjektu podľa zákona č. 264/2022 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Vzhľadom na absenciu liberačných dôvodov, na základe ktorých by bolo možné zbaviť sa v odôvodnených prípadoch zodpovednosti za správny delikt, možno administratívnoprávnu zodpovednosť podľa zákona č. 264/2022 Z. z. považovať za absolútne

objektívnu. Okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu správneho deliktu môžu byť zohľadnené pri ukladaní sankcie.

* * *

Všeobecné východiská posudzovania objektivity, nestrannosti a vyváženosti spravodajských programov:

Účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivitu a nestrannosť spravodajských programov podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je zabezpečenie možnosti pre recipientov (divákov, poslucháčov), aby si mohli slobodne vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých, resp. rôznorodých informácií.

Za hlavné kritériá objektivity sa vo všeobecnosti považujú: relevancia, transparentnosť, presnosť, úplnosť, vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, osvojenie si pozície odstupu a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva, absencia stránenia. Medzi kritériá objektívneho spravodajstva je teda možné zaradiť aj **presnosť**.

Odborná literatúra z oblasti teórie mediálnej komunikácie uvádza: „*Ústredným pojmom ve vztahu ke kvalitě informací je patrně pojem objektivita, zejména ve vztahu ke zpravodajství. (...) Hlavními rysy objektivit jsou: osvojení si pozice odstupu a neutrality ve vztahu k předmětu zpravodajství (tedy vylučování subjektivního pohledu či osobního zaujetí); absence stranění (to znamená nestavět se ve sporech na ničí stranu a zdržet se jakékoli předpojatosti); oddanost přesnosti a dalším kritériím pravdivosti (jako jsou relevance a úplnost); absence skrytých motivů nebo služby třetí straně.*“ (McQuail, D.: Úvod do teorie masové komunikace. 4. vydanie. Praha: Portál, 2009, s. 210).

Odborná literatúra z oblasti teórie mediálnej komunikácie tiež uvádza: „*Přesnost je ústředním kritériem kvality žurnalistického sdělení. Zpráva smí, na rozdíl od románu, obsahovat pouze výpovědi odpovídající realitě. ... Přesnost nelze jednoduše zkoumat pouhou obsahovou analýzou. Ověřit, zda výpovědi ve zprávě odpovídají skutečnosti, je možné pouze tak, že ji metodicky opodstatněným postupem porovnáme s realitou. ... Přesnost údajů v mediálním zpravodajství lze ověřit porovnaním s jinými prameny. Nejspolehlivěji je můžeme ověřit, srovnáme-li je přímo s originálními prameny nebo videozáznamem události.*“ (Hagen, L.: Informační kvalita a její měření. In: Hagen, L. - Končelík, J. - Reifová, I. - Scherer, H. - Schulz, W.: Analýza obsahu mediálních sdělení. Praha: Karolinum, 2011, s. 57). Z judikatúry súdov vyplýva, že jednotlivé kritériá, resp. požiadavky vyplývajúce z objektivity nemožno uplatňovať mechanicky, ale uplatnenie týchto požiadaviek sa vždy musí prispôbiť špecifickým okolnostiam konkrétneho prípadu, napr. téme programu alebo typu programu. Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: „*Pojmy objektivnost a nestrannost sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie.*“

Potrebná miera naplnenia jednotlivých kritérií objektivity teda vždy závisí od okolností konkrétneho prípadu a pri jej posudzovaní je tiež potrebné zohľadniť aj na jednej strane právo na slobodu prejavu vysielateľa a právo verejnosti na informácie a na druhej strane potrebu ochrany ústavných a verejných záujmov vo vysielaní.

V predmetnom prípade je potrebné posúdiť, či v spravodajskom programe (spravodajskom príspevku) bola v potrebnej, resp. náležitej miere dodržaná požiadavka **presnosti**.

Vzhľadom na absenciu judikatúry slovenských súdov, ktorá by sa špecificky a detailne zaoberala predmetnou problematikou, je možné v rámci komparatívnej právnej argumentácie poukázať aj na rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho správneho súdu ČR.¹

Požiadavkám na spravodajské programy sa venoval napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 7 As 36/2012-24 zo dňa 3. 4. 2012, v ktorom súd uviedol: „*K pojmům zpravodajství a publicistika, jakož i objektivita a vyváženost, se podrobněji vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010 - 71. Vyšel především z žurnalistické doktríny (...), podle níž je úkolem zpravodajství pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události, kdežto účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak získávat, přesvědčovat a vybízet. Smyslem zpravodajství je tedy výlučně veřejnost nezaujatě informovat, teprve cílem publicistiky je veřejné mínění ovlivňovat. Objektivita je základním požadavkem kladeným na zpravodajství, které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře. Ústřední charakteristikou takového postupu je ověřování pravdivosti výpovědi. Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje správnost (přesnost), transparentnost (uvádění pramenů) a věcnost (absence vlastních hodnocení). (...) Důraz na důsledné dodržování zásad objektivit a vyváženosti bude u zpravodajství o poznání větší, než v případě pořadů publicistických. (...) Míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivit a vyváženosti bude různá v závislosti na tom, půjde-li o pořad publicistický či o zpravodajskou relaci. (...) Vzhledem k tomu, že zásada objektivit byla v daném případě porušena v pořadu zpravodajském, lze takové pochybení dle názoru Nejvyššího správního soudu hodnotit jako relativně závažnější, než stalo-li by se tak v pořadu politicko-publicistickém.*“

Článok 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zakotvuje právo na slobodu prejavu, ktoré zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice, pričom článok 10 ods. 2 zakotvuje dôvody prípustného obmedzenia slobody prejavu. Európsky súd pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach uvádza, že „záruka poskytovaná podľa článku 10 novinárom informujúcim o záležitostiach všeobecného záujmu je podmienená tým, že novinári konajú **v dobrej viere** s cieľom poskytovať **presné a spoľahlivé informácie v súlade s etikou žurnalistiky**“ (napr. rozhodnutia *Bladet Tromsø a Stensaas v. Nórsko*, *Fressoz a Roire v. Francúzsko* alebo *Goodwin v. Spojené kráľovstvo*).

V rozhodnutí *Bladet Tromsø a Stensaas v. Nórsko* Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že otázka, či môžu noviny považovať svoje zdroje za spoľahlivé, treba posudzovať „**vo svetle situácie ako sa javila novinám ... v konkrétnom čase, a nie ako sa javila s odstupom času na základe zistení vyšetrovacej komisie dlho potom.**“

Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že „čím závažnejšie je nejaké tvrdenie, tým spoľahlivejší by mal byť faktický základ“ tohto tvrdenia (napr. rozhodnutie *Pedersen a Baadsgaard v. Dánsko*). V rozhodnutí *Tønsbergs Blad AS a Haukom v. Nórsko* Európsky súd pre ľudské práva naznačil, ktoré skutočnosti považuje pri posudzovaní postupu médií za významné. Európsky súd uviedol: „**Súd posúdi správu uverejnenú v novinách ako celok a osobitne zohľadní formulácie použité v sporných častiach správy a kontext, v ktorom boli publikované, ako aj spôsob, ktorým bola správa pripravená... Súd musí preskúmať, či sťažovatelia konali v dobrej viere a či splnili obvyklú povinnosť novinára preveriť pravdivosť skutkových tvrdení. Táto povinnosť vyžadovala, že sa mali spoľahnúť na dostatočne presný a spoľahlivý skutkový (faktický) základ, ktorý mohol byť považovaný za primeraný povahe**

¹ Tieto rozhodnutia interpretujú podobnú právnu úpravu, resp. zákonnú požiadavku „objektivity a vyváženosti“ spravodajských a politicko-publicistických programov zakotvenú v českom právnom poriadku. Relevancia použitia judikatúry českých súdov je okrem obdobnej právnej úpravy podporená aj skutočnosťou, že ide o členský štát EU. V harmonizovaných oblastiach je judikatúra iných členských štátov EU použiteľná ako návod pre rozhodovanie v podobnej veci. V neposlednom rade zohráva rolu aj podobnosť právnej kultúry a jazyková blízkosť.

a miere závažnosti ich tvrdení, pričom čím sú tvrdenia závažnejšie, tým musí byť tento skutkový základ spoľahlivejší...“

Odborná literatúra z oblasti teórie žurnalistiky k deleniu na jednotlivé typy správ uvádza: „*Druhá z typológií delíci zprávy na bezprostrední zprávy (spot news), vyvíjajúci sa zprávy (developing news) a prúbežné zprávy (continuing news) nepostihuje ani tak aktuálnu naléhavosť udalosti a jej obsah, ale to, **jakým spôsobom jsou postupně odhalovány informace o události v čase a jak se událost z pohledu novinářů vyvíjí.** Bezprostřední zpráva (spot news) je jednorázová, představuje událost, která se objeví najednou v celé své šíři a již se nadále nevyvíjí, novináři k ní již nedostávají nové zásadní informace, které by pozměnili její vyznění. Naopak **k vyvíjející se zprávě (developing news) získávají novináři informace postupně a na jejich základě zprávu inovují.**“ (Trampota, T.: Zpravodajství. Praha: Portál, s. r. o., 2006, s. 31).*

Vzhľadom na to možno konštatovať, že pri posudzovaní, či spravodajský príspevok mal potrebnú mieru presnosti, je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, či ide o vyvíjajúcu sa správu, ku ktorej novinári získavajú informácie postupne a na ich základe správu inovujú, resp. upravujú a spresňujú.

Možno tiež podotknúť, že k problematike posudzovania pravdivosti médiami zverejňovaných tvrdení (išlo konkrétne o týždenníkom zverejnené tvrdenia posudzované v rámci sporu na ochranu osobnosti) sa vyjadril aj Ústavný súd SR, ktorý v uznesení sp. zn. II. ÚS 191/2015 z 26. 3. 2015 uviedol: „*K pravde kontextuálnej možno odkázať na nedávny nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 2051/14 (porov. tiež Vyhnánek, L. Ústavní soud se zastal svobody projevu, In: Bulletin Centra pro lidská práva a demokratizaci č. 3/2015, s. 20). V náleze sa uvádza: „Klíčovou (a nikoliv triviální) otázkou tak je, jaké nároky musí skutkové tvrzení splňovat, aby je bylo možno označit za (ne)pravdivé. Ústavní soud totiž zdůrazňuje, že s ohledem na podstatu a smysl svobody projevu a její ochrany v demokratické společnosti nelze kategorii pravdivosti vnímat maximalisticky jako požadavek na absolutní soulad s objektivním stavem reality, a to v každé situaci a v každém časovém okamžiku. Takového pojetí pravdy - byť je obecně jisté možné - totiž v praktické rovině nutně naráží na možnosti a meze lidského poznání (epistemologické limity). (...) 35. Proto se Ústavní soud přiklání k závěru, že i v případě sporů o pravdivost skutkového tvrzení je třeba vycházet z určitého reálného pojetí kategorie pravdivosti, které bere v úvahu kontext proneseného výroku, zejména, **nakolik byl tento výrok založen na spolehlivých informacích, které jeho autor k dispozici skutečně měl, či je k dispozici přinejmenším mít mohl a měl.** Uvedené přirozeně neznamená, že by kategorie pravdivosti byla subjektivní či zcela závislá na informacích, které má autor výroku (nahodile) k dispozici. Právě naopak - ještě předtím, než pronese skutkové tvrzení, které je způsobilé zasáhnout do osobnostních práv jiné osoby, by každý měl vyvinout určité přiměřené úsilí za účelem zjištění, zda je jím pronášený výrok pravdivý. Míra tohoto úsilí, kterou je od autora výroku možno oprávněně požadovat, se přitom může lišit v závislosti na tom, nakolik závažný je hrozící zásah do osobnostních práv dotčené osoby či v závislosti na osobě autora výroku (**větší nároky budou v tomto ohledu kladeny na novináře, politiky či experty v určitém oboru - tedy na osoby, u nichž lze očekávat vyšší stupeň informovanosti a znalostí, a naopak nižší na „běžné občany“**, od nichž tato očekávání požadovat nelze).“*

* * *

Posúdenie predmetného programu a aplikácia vyššie uvedených východísk na predmetný prípad:

Ako bolo uvedené vyššie, dňa 6. 11. 2025 o cca 19:00 hod. bol na televíznej programovej službe TV MARKÍZA odvysielaný spravodajský program *Televízne noviny* a v rámci neho príspevok s názvom „*Policajtká klamala*“, ktorý bol uvedený vo forme titulku umiestneného v spodnej časti obrazovky počas celého trvania príspevku. V rámci predmetného príspevku odznelo okrem iného nasledovné, cit.:

moderátorka: „*Policajtká tam obvinila kolegu, že ju znásilnil. Po mesiacoch vyšetovania vyšlo najavo, že nehovorila pravdu...“*

redaktor: „...Po necelom roku detailného preverovania, výsluchov, analýz a konfrontácií dospeli vyšetrovatelia k záveru, že policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.“

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „9. septembra tohto roku bolo trestné stíhanie zastavené, naoľko bol odôvodnený záver, že skutok sa nestal.“

...

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby začal trestné stíhanie vo veci pre trestný čin krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie.“

Na záver redaktor uviedol nasledovné, cit.:

„Podľa našich informácií, k pohlavnému styku medzi policajtkou a policajtom došlo, no nedokázalo sa, že žena kládla odpor. Teda z oboch strán to bolo dobrovoľné.“

Pre posúdenie, či mohli uvedené formulácie pôsobiť zavádzajúco, resp. byť nepresné je nutné chápať základný proces a jednotlivé štádiá trestného konania v ich logickej nadväznosti.

Pojem trestné konanie môžeme označiť ako najširší pojem, ktorý pokrýva celé konanie upravené ustanoveniami zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Trestný poriadok“) od začiatku do jeho skončenia. Trestné konanie prebieha v dvoch časových etapách.

Prvou je tzv. predsúdne konanie, ktoré sa člení na konanie pred začatím trestného stíhania a prípravné konanie. Konanie pred začatím trestného stíhania sa začína najmä podaním trestného oznámenia a má zásadný význam pre ďalší priebeh veci. Služi nielen ako podklad pre prípadné trestné stíhanie, ale aj na vykonanie ďalších právnych úkonov, ktorými sa zabezpečuje konanie o priestupkoch, správnych deliktach, či disciplinárne konanie. Zároveň umožňuje zaistiť dôkazy o tom, že trestné stíhanie je neprípustné, že trestnosť činu zanikla, alebo že k spáchaniu protiprávneho skutku vôbec nedošlo.²

Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin, policajt alebo prokurátor začnú trestné stíhanie. Momentom vydania uznesenia o začatí trestného stíhania (alebo v prípade nebezpečenstva vykonaním zaistovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu) sa začína tzv. prípravné konanie, ktoré je vykonávané formou vyšetrovania. Jeho hlavnou úlohou je zhromaždenie dôkazov potrebných pre posúdenie veci. Pod pojmom prípravné konanie sa rozumie úsek od začatia trestného stíhania do momentu podania obžaloby, podania návrhu na schválenie dohody o vine a treste alebo iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) (postúpenie, zastavenie, podmienené zastavenie...). Účelom a zmyslom prípravného konania je preveriť oznámenie a podnety týkajúce sa údajných trestných činov, zhromaždiť dôkazy potrebné pre posúdenie veci, zistiť páchatela a následky a to takým spôsobom, aby mohli OČTK po ich vyhodnotení ukončiť prípravné konanie, a to rozhodnutím vo veci samej alebo postaviť páchatela pred súd prostredníctvom podania obžaloby.³

Podaním obžaloby začína druhá fáza trestného konania, tzv. súdne konanie, ktoré sa skladá z preskúmania a predbežného prejednávania obžaloby, hlavného pojednávania a následne z potencionálneho konania o opravných prostriedkoch a vykonávanieho konania. Nie každé z uvedených štádií je obligatórnou súčasťou každého trestného konania. Za najdôležitejšie sa však

² Figár, S., 2008. Konanie orgánov činných v trestnom konaní pred začatím trestného stíhania. In: Policajná teória a prax. 16(1), s. 16. ISSN 1335-1370. Dostupné na: <https://www.akademiapz.sk/sk/archiv-1-2008> [cit. 2026-05-12].

³ Čentéš, J. a kol. Trestné právo procesné. Osobitná časť. Šamorín: Heuréka, 2016, s. 38

považuje hlavné pojednávanie. Výsledkom hlavného pojednávania je vyhlásenie rozhodnutia, ktoré sa týka skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.⁴

S uvedeným členením trestného konania na jednotlivé štádiá je úzko prepojená aj jedna zo základných zásad trestného práva, ktorou je zásada prezumpcie neviny. Táto zásada je vyjadrená v § 2 ods. 4 Trestného poriadku ako: „Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.“

Zásada prezumpcie neviny súvisí s procesným vývojom trestného konania a s mierou dokazovania, ktorá sa v jednotlivých štádiách postupne zvyšuje. Kým v počiatočných fázach trestného konania postačuje existencia podozrenia zo spáchania trestného činu, v štádiu podania obžaloby musí byť toto podozrenie podložené dostatočnými dôkazmi⁵ a až v rámci hlavného pojednávania, v prípade odsudzujúceho rozsudku, musí byť vina preukázaná bez dôvodných pochybností.

Z uvedeného vyplýva, že procesné rozhodnutie OČTK o začatí trestného stíhania nepredstavuje konečný výrok o vine či nevine konkrétnej osoby, ale odráža aktuálny stav poznania skutkového stavu veci v danom (prípravnom) štádiu konania.

Rešpektovanie zásady prezumpcie neviny sa neprejavuje len v rozhodovacej činnosti, ale aj v spôsobe, akými sú informácie o trestnom konaní prezentované navonok. Pre správne dodržiavanie zásady prezumpcie neviny platí, že až právoplatný odsudzujúci rozsudok súdu zakladá možnosť označiť konkrétnu osobu za vinnú zo spáchania trestného činu. „Základom presumpcie neviny je predpoklad, že v prípravnom řízení nemůže být ve všech případech dostatečně zjištěna vina obviněného; ta může být přesvědčivě zjištěna až v hlavním líčení na základě provedených důkazů při dodržení zásad bezprostřednosti a ústnosti. A jedině pravomocný odsudzující rozsudek soudu dáva státu právo použít proti pachateli trestní sankce. Presumpci neviny je proto nutno chápat tak, že až do pravomocného odsudzujícího rozsudku je nutno hledět na toho, proti komu je vedeno trestní řízení, jako na nevinného.“⁶ To znamená, že vo všetkých fázach, ktoré predchádzajú vydaniu právoplatného odsudzujúceho rozsudku je potrebné používať formulácie, ktoré zodpovedajú procesnému postaveniu osoby v konkrétnom štádiu konania (podozrivý, obvinený, obžalovaný). Podľa § 10 ods. 13 Trestného poriadku možno pojem odsúdený, teda vinný, použiť až vtedy, keď vydaný odsudzujúci rozsudok nadobudne právoplatnosť.

V posudzovanom príspevku sú recipientom poskytnuté informácie o prípade údajného znásilnenia, pri ktorom mal policajtku znásilniť jej kolega. V tejto veci sa začalo trestné stíhanie, ktoré však bolo zastavené s odôvodnením, že skutok sa nestal. Následne bolo začaté ďalšie trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie. Je potrebné zdôrazniť, že ide o dve odlišné trestné konania. Prvé sa týkalo podozrenia zo znásilnenia a bolo ukončené jeho zastavením. Druhé konanie sa týka podozrenia zo spáchania trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy a trestného činu krivého obvinenia a v súčasnosti sa stále nachádza v štádiu vyšetrovania (prípravného konania), teda doposiaľ ešte nebolo vo veci rozhodnuté.

Pri posudzovaní dodržiavania kritéria objektívnosti, konkrétne presnosti, sme analyzovali jednotlivé formulácie použité v predmetnom príspevku.

Predstaviiteľka Úradu inšpekčnej služby A. Dobiášová sa ku kauze vyjadrila nasledovným spôsobom, cit.:

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „9. septembra tohto roku bolo trestné stíhanie zastavené, nakoľko bol odôvodnený záver, že skutok sa nestal.“

⁴ Čentěš, J. a kol. Trestné právo procesné. Osobitná časť. Šamorín: Heuréka, 2016, s. 39

⁵ § 234 ods. 1 Trestného poriadku

⁶ Herczeg, J.: Média a trestní řízení. Praha: Leges, 2013, s. 135

...

Andrea Dobiášová, Úrad inšpekčnej služby: „Vyšetrovatel' Úradu inšpekčnej služby začal trestné stíhanie vo veci pre trestný čin krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie.“

Obsahom prvého vyjadrenia A. Dobiášovej bola informácia o zastavení trestného stíhanie vo veci znásilnenia. To znamená, že konanie bolo ukončené v štádiu prípravného konania, pričom výsledkom dokazovania bol záver, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, v tomto prípade znásilnenie, sa nestal. Uvedená formulácia nevytvára žiadne ďalšie závery nad rámec uvedeného rozhodnutia.

V druhom vyjadrení poskytuje A. Dobiášová informáciu o začatí trestného stíhanie (prípravného konania) pre trestný čin krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie. Z uvedeného vyplýva, že OČTK považovali za potrebné preveriť podozrenie, ktoré vzniklo v rámci už zastaveného vyšetrovania vo veci znásilnenia. Z vyjadrenia A. Dobiášovej nevyplýva záver, že policajtká sa dopustila trestného činu krivá výpoveď a krivá prisaha a/alebo krivé obvinenie.

Takéto formulácie presne reflektujú procesný stav veci, rozlišujú jednotlivé konania, štádia konaní a nevyvodzujú závery o vine/nevine nad rámec rozhodnutí alebo v subjektívnej rovine.

Moderátorka a redaktor k posudzovanému príspevku uviedli nasledovné, cit.:

moderátorka: „Policajtká tam obvinila kolegu, že ju znásilnil. Po mesiacoch vyšetrovania vyšlo najavo, že nehovorila pravdu...“.

redaktor: „...Po necelom roku detailného preverovania, výsluchov, analýz a konfrontácií dospeli vyšetrovatelia k záveru, že policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.“

Vyššie uvedené formulácie moderátorky, ale najmä redaktora sú z procesného hľadiska problematické. Ako sme uviedli vyššie, daný príspevok informuje o dvoch trestných konaniach, konkrétne o trestnom stíhaní vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu znásilnenia a o trestnom stíhaní vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu krivá výpoveď, krivá prisaha a trestného činu krivé obvinenie. Prvé konanie týkajúce sa podozrenia zo znásilnenia bolo ukončené zastavením trestného stíhanie so záverom, že skutok (trestný čin znásilnenia) sa nestal. Z uvedeného záveru však nemožno automaticky vyvodzovať, že policajtká vedome uvádzala nepravdivé skutočnosti alebo že si skutok „vymyslela“, „teda klamala“.

Takýto záver je možné prijať až vtedy, keď bude ukončené konanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu krivá výpoveď, krivá prisaha a krivé obvinenie, a to právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Toto konanie sa však v súčasnosti stále nachádza v štádiu vyšetrovania (prípravné konanie) a nebolo v ňom právoplatne rozhodnuté.

Názov „Policajtká klamala“, a formulácia „policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala“ prekračujú rámec procesných záverov, keďže prezentujú ako preukázaný fakt, že policajtká klamala, resp. si skutok vymyslela. Takéto kategorické tvrdenia nereflektujú skutočný procesný stav veci, keďže vo vzťahu k policajtke bolo iba začaté trestné stíhanie bez toho, aby bolo právoplatne rozhodnuté o jej vine. Takýto spôsob interpretácie je nepresný a zároveň môže byť v rozpore so zásadou prezumpcie nevinny.

Ako sme spomenuli vyššie, prezumpcia nevinny predstavuje jednu zo základných zásad trestného konania. V posudzovanom príspevku však bola použitá formulácia redaktora, podľa ktorej „policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala“, pričom po celý čas vysielania príspevku bol zobrazený titulok „Policajtká klamala“. Takto formulované tvrdenie v spojení s titulkom prezentovali ako preukázaný fakt, že policajtká nehovorila pravdu a vedome uvádzala nepravdivé skutočnosti, hoci trestné konanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu krivej výpovede, krivej prisahy a trestného činu krivého

obvinenia sa stále nachádza iba v štádiu vyšetrovania a o vine nebolo právoplatne rozhodnuté. Uvedené tvrdenie a názov preto predstavovali závažné závery zasahujúce do prezumpcie nevinu.

Aj Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uvádza, že čím závažnejšie je tvrdenie, tým spoľahlivejší musí byť jeho skutkový základ (rozhodnutie Pedersen a Baadsgaard v. Dánsko). O to významnejšie je, že účastník konania mal k dispozícii presné a právne korektné informácie o procesnom stave veci, čo vyplýva aj z vyjadrenia A. Dobiášovej z Úradu inšpekčnej služby, ktoré boli odvysielané v tom istom príspevku. Tieto vyjadrenia boli formulované presne a reflektovali skutočný stav konaní. Napriek tomu boli zo strany redaktora použité kategorické formulácie, ktoré nerešpektovali procesný stav veci a mohli v očiach diváka vyvolať dojem, že vina policajtky je už preukázaná. To všetko bolo posilnené zobrazením titulku „*Policajtká klamala*“ počas celej doby vysielania.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že spôsob, akým redaktor interpretoval výsledky vyšetrovania, mohol na divákov pôsobiť zavádzajúco. Použitím titulku „*Policajtká klamala*“ a kategorického tvrdenia „*policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala*“ bol vytvorený dojem jednoznačného záveru o vedomom klamstve policajtky, hoci takýto záver ešte nebol a ani nemohol byť v danom štádiu trestného konania vyvodený. Takýmto spôsobom došlo k zjednodušeniu a skresleniu komplexného procesného postupu, ktorý nie je v súlade s požiadavkou objektívnosti, konkrétne presnosti spravodajských relácií.

Problematickým aspektom výroku redaktora, ale aj výroku moderátorky („*vyšlo najavo, že nehovorila pravdu*“) je ich potenciálny interpretačný dopad na recipienta. Formulácie ako „*vyšlo najavo, že nehovorila pravdu*“ a „*policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.*“ sú podané bez bližšieho rozlíšenia, čo presne malo byť predmetom nepravdivého tvrdenia, inými slovami takto stavané formulácie nerozlišujú medzi jednotlivými aspektami skutku, konkrétne medzi samostatnou existenciou pohlavného styku a otázkou jeho dobrovoľnosti. V dôsledku uvedených formulácií môže recipient dospieť k rôznym interpretačným záverom, ktoré nemusia byť v súlade so skutkovým základom. Konkrétne môže nadobudnúť dojem, že policajtká si vymyslela samotný pohlavný styk ako taký, a nie, že nepravdivé tvrdenia sa týkali absencie súhlasu, resp. nedobrovoľnosti. Keďže tieto významovo odlišné roviny nie sú vo vyjadreniach nijako rozlíšené, dochádza k ich splývaniu a k vytvoreniu obrazu, ktorý nie je dostatočný a môže viesť k informačnému skresleniu prezentovanej témy.

Takéto formulácie znižujú mieru presnosti sprostredkovanej informácie, keďže neumožňujú recipientovi dostatočne jasne identifikovať konkrétny záver. Výsledkom takto formulovaných vyjadrení je riziko, že časť recipientov môže prezentované informácie interpretovať spôsobom, podľa ktorého k samotnému pohlavnému styku vôbec nedošlo, čo však nezodpovedá ďalším informáciám, podľa ktorých redaktor na záver uviedol, cit.:

„Podľa našich informácií, k pohlavnému styku medzi policajtkou a policajtom došlo, no nedokázalo sa, že žena kládla odpor. Teda z oboch strán to bolo dobrovoľné.“

Uvedená informácia odvysielaná v samom závere príspevku predstavuje významový posun oproti tomu, ako tvorcovia o prípade v príspevku informovali predtým, resp. ako príspevok rámcovali. Tvrdenia ako „*vyšlo najavo, že nehovorila pravdu*“ a „*policajtká si znásilnenie vymyslela. Teda klamala*“, sa vo svetle uvedenej informácie zo záveru príspevku javia ako nepresné a môžu vyznievať tak, že policajtká si vymyslela samotný pohlavný styk. Redaktor však v závere príspevku informuje, že k pohlavnému styku došlo, no nedokázalo sa, že žena kládla odpor. Údajné nepravdivé tvrdenia sa teda mali týkať otázky dobrovoľnosti/nedobrovoľnosti pohlavného styku, nie samotnej existencie pohlavného styku.

Pri posudzovaní predmetného príspevku z hľadiska kritéria presnosti je nevyhnutné zamerať sa na to, či jednotlivé odvysielané informácie, ako aj ich formulácia zodpovedajú skutkovému základu, ktorý vyplýva z overiteľných zistení.

Kancelária Rady nepopiera, že z dostupných informácií, ako aj z vyjadrenia samotnej A. Dobiášovej z Úradu inšpekčnej služby vyplýva, že trestné stíhanie vo veci znásilnenia bolo zastavené s odôvodnením, že skutok sa nestal a bolo začaté trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu krivej výpovede, krivej prísahy a krivého obvinenia. Z dostupných informácií však **nevyplyva preukázaný záver**, že by si policajтка znásilnenie vymyslela, teda klamala, ako to bolo v príspevku prezentované redaktorom. Z povahy samotného trestného procesu a jeho jednotlivých štádií možno preukázať záver, že v čase vyšetrovania, resp. v čase prípravného konania ešte nemohlo byť právoplatne rozhodnuté o vine policajtky vo veci podozrenia z trestného činu krivej výpovede, krivej prísahy a krivého obvinenia, a teda nebolo možné ani presné príspevok rámcovať ako zvrat vyplývajúci z „klamstva“ policajtky.

Kancelária Rady prihliadla aj na skutočnosť, že v príspevku boli odvysielané aj vecne správne a právne korektné informácie poskytnuté A. Dobiášovou z Úradu inšpekčnej služby, ktoré presne reflektovali aktuálny procesný stav veci. Nemožno však opomenúť to, že priemerný recipient nemusí rozlišovať medzi jednotlivými štádiami trestného konania, ani chápať rozdiel medzi uznesením o začatí trestného stíhania, zastavením trestného stíhania a právoplatným rozhodnutím o vine. Taktiež nemusí rozumieť procesným účinkom jednotlivých rozhodnutí, konkrétne tomu, že zastavenie trestného stíhania vo veci podozrenia z trestného činu znásilnenia ešte automaticky neznamená, že policajтка sa dopustila trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy alebo krivého obvinenia, resp. že klamala. Pri posudzovaní vyznenia príspevku je preto potrebné vychádzať z jeho celkového kontextu a dominantnej komunikačnej línie. V posudzovanom príspevku bola hlavná línia príspevku vystavaná spôsobom, ktorý mohol u recipienta vyvolať dojem, že je preukázané, že policajтка klamala.

Kancelária Rady má za to, že pri uplatnení vyššie uvedených právnych východísk možno skonštatovať, že sporné časti príspevku nespĺňajú požiadavku presnosti v náležitej miere. Informácia o tom, že „policajтка si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.“ je formulovaná v prvom rade ako preukázaný záver, aj napriek tomu, že toto konanie ešte nebolo právoplatne ukončené. Zároveň toto tvrdenie spolu s tvrdením moderátorky „vyšlo najavo, že nehovorila pravdu“ sú prezentované zavádzajúcim spôsobom, keďže nie sú v súlade s informáciou uvedenou v samotnom závere príspevku, podľa ktorého k pohlavnému styku došlo, no nedokázalo sa, že žena kládla odpor. Takéto spracovanie vedie k významovému posunu a nekonzistentnosti prezentovaných informácií, čo môže vyvolať skreslený obraz o skutkovom stave a preukázaných záveroch. Uvedený efekt je navyše zosilnený tým, že názov príspevku „Policajтка klamala“ bol použitý ako titulok umiestnený v spodnej časti obrazovky počas celého trvania príspevku, čím sa predmetná skreslená a nepresná informácia upevňuje.

Vzhľadom na to, že nejde o tzv. bezprostrednú správu (*spot news*), ale o dlhodobo medializovaný prípad, pri ktorom mal účastník konania objektívnu možnosť disponovať presnými a aktuálnymi informáciami (a aj nimi disponoval), nemožno nedostatky vecnej správnosti alebo presnosti dôvodíť ani dynamikou rýchlo sa vyvíjajúcej správy.

* * *

Objektívnosť informovania neznamená len pravdivosť jednotlivých odvysielaných faktov, ale aj ich nezaujaté usporiadanie do celkového kontextu. Pokiaľ vysielateľ v rámci príspevku rezignuje na neutrálny postoj a prostredníctvom výberu informácií, ich radenia a použitých výrazových prostriedkov (tzv. rámcovania) vytvára vopred zaujatý obraz reality, porušuje tým povinnosť poskytovať objektívne a vyvážené informácie, a to aj v prípade, ak sú jednotlivé izolované informácie fakticky správne.

Technika **rámčovania** (*framing*) má **silný vplyv na spôsob vnímania vyjadrení, ktoré odzneli v programe**, a je potrebné ju analyzovať pri posudzovaní obsahu, kontextu a spôsobu vyjadrení v predmetnom programe. Komunikačná technika rámčovania znamená, že v rámci komunikácie o nejakej téme alebo probléme **sa vyberú a uvedú iba niektoré aspekty reality a tým sa zvýrazia**.⁷ Ide o vyberanie konkrétnych aspektov reality a ich následné spájanie do naratívov, ktoré svojím konečným vyznením presadzujú istú interpretáciu reality, čím formujú spôsob jej vnímania u verejnosti.⁸ Týmto spôsobom sa rámcovanie používa na zjednodušenie a zhutnenie aspektov sveta spôsobom, ktorý môže mobilizovať potenciálnych podporovateľov a demobilizovať odporcov.⁹ Dôsledkom môže byť nasmerovanie pozornosti publika k určitým prvkom príbehov a k ich určitej konkrétnej interpretácii, a čo najďalej od možných iných alternatívnych interpretácií. Informáciu možno rámcovať **aj zvoleným jazykom, výberom metafor, prirovnaní, synonym, výberom podstatných mien a ich prívlastkov či prídavných mien** (napr. postihnutý vs. človek s postihnutím, bezdomovec vs. človek bez domova) alebo používaním činného či trpného rodu. Rámčovaný môže byť aj celkový podávaný naratív (napr. naratív postavený na víťazoch a porazených alebo naratív postavený na odhaľovaní nepravostí), čo nasmeruje publikum k určitému spôsobu uvažovania o predmete informácie. Pri analýze rámčovania je teda potrebné skúmať **slová, symboly, celkový obsah a tón** použitý na zarámčovanie témy. Podľa odbornej literatúry politické texty, prejavy alebo články zvyčajne obsahujú aspoň dva zo štyroch hlavných typov rámcov - rámce, ktoré definujú špecifický problém, diagnostikujú príčinu tohto problému, urobia morálny úsudok a/alebo navrhnú nápravu problému. Tieto rámce možno identifikovať analýzou kombinácie **použitých kľúčových pojmov, typov vybraných (alebo vynechaných) informačných zdrojov, zvolených hovorcov, resp. vložených obrázkov**.¹⁰

Rámcovanie v zásade zahŕňa výber a zdôraznenie. Rámčovať znamená vybrať niektoré aspekty vnímanej reality a urobiť ich v komunikačnom texte významnejšími takým spôsobom, aby sa podporila konkrétna definícia problému, kauzálna interpretácia, morálne hodnotenie a/alebo odporúčanie riešenia pre opísaný jav.

Rámcovanie predstavuje proces, v ktorom sú určité témy spracovávané v rámci vopred existujúcich interpretačných schém. Tieto schémy umožňujú novinárom rutinne a rýchlo organizovať veľké množstvo informácií do zrozumiteľných naratívov. Riziko pre objektivitu nastáva vtedy, ak je zvolený rámec príliš úzky alebo exkluzívny, čím dochádza k marginalizácii alternatívnych pohľadov na udalosť.

Spôsob, akým je správa zarámčovaná, priamo ovplyvňuje, aké kognitívne schémy divák aktivuje pri spracovaní informácie. Ak médiá systematicky rámcujú určité subjekty negatívne, vytvárajú u publika stabilné predsudky, ktoré je takmer nemožné zvrátiť strohou faktickou opravou v budúcnosti.

Z pohľadu rámčovania je pre posúdenie spravodajského príspevku podstatné, že v posudzovanom príspevku boli **formulácie použité redaktorom a moderátorkou** poskladané do takého významového sledu, ktorý u priemerného recipienta prirodzene vytvára **dominantný interpretačný rámec klamstva policajtky, ktorá si vymyslela tvrdenie o znásilnení**. Tento rámec bol vytvorený použitím kategorického tvrdenia „*policajtky si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.*“ ktoré bolo prezentované ako skutkový záver, hoci vo vzťahu k policajтке nebolo právoplatne rozhodnuté o vine v konaní vedenom pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy a kriveho obvinenia. Zároveň z použitých formulácií moderátorky (*vyšlo najavo, že nehovorila pravdu*) a redaktora (*„policajtky si znásilnenie vymyslela. Teda klamala.“*) nebolo zrejmé, či mala policajtky

⁷ Entman, R. M. (1993): Framing: Towards clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, roč. 43, č. 4, s. 51-58.

⁸ Entman, R. M. (2010). Media framing biases and political power: Explaining slant in news of Campaign 2008. *Journalism: Theory, Practice & Criticism* [online]. 11(4), 389-408.

⁹ Snow, D. A. - Benford, R. D. (1988): Ideology, frame resonance, and participant mobilization. *International Social Movement Research*, 1: 197-217.

¹⁰ Entman, R. M. (1993): Framing: Towards clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, roč. 43, č. 4, s. 51-58.

klamať o samotnej existencii pohlavného styku, alebo o jeho nedobrovoľnosti, čo nebolo v súlade s informáciou prezentovanou v úplnom závere príspevku, v ktorom odznelo, že k pohlavnému styku došlo. Rámcovanie je ďalej výrazne posilnené samotným názvom príspevku „*Policajтка klamala*“, ktorý bol uvedený vo forme titulku po celý čas trvania príspevku.

Práve táto kombinácia – **kategoricky vyznievajúce formulácie** (formulácia vyznievajúca ako tvrdenie o preukázanom skutku a nejednoznačné vymedzenie toho, o akej skutočnosti mala policajтка údajne klamať) a **použitie zavádzajúceho, resp. nepresného titulku** – je z hľadiska rámčovania posudzovaného spravodajského príspevku významná. Takýto spôsob formulácie a použitia uvedeného titulku bol spôsobilý vyvolať u priemerného recipienta dojem, že bolo jednoznačne preukázané, že policajтка vedome klamala, hoci zo skutkového stavu takýto záver nevyplýva. Taktiež takýto spôsob formulácie môže vyvolať dojem, že policajтка klamala o existencii pohlavného styku, aj napriek tomu, že v závere príspevku bola poskytnutá informácia, že k pohlavnému styku došlo, no nedokázalo, že žena kládla odpor.

Vyššie uvedené formulácie spolu s názvom príspevku **sa vzájomne podporujú** a vytvárajú jednotný rámec, v ktorom sú recipientovi predkladané informácie smerujúce k záveru, že je preukázaný skutkový stav to, že policajтка klamala.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené východiská a závery možno konštatovať, že odvysielaním programu *Televízne noviny* na programovej službe TV MARKÍZA dňa 6. 11. 2025 prišlo zo strany účastníka konania **k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

* * *

K posúdeniu ústavnosti obmedzenia slobody prejavu vysielateľa a k aplikácii ústavného testu proporcionality pri obmedzení slobody prejavu možno uviesť, že sloboda prejavu, zakotvená v čl. 26 Ústavy SR, patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR „*Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.*“. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR „*Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.*“.

Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t. j. nemá absolútny charakter. Ústava SR v čl. 26 ods. 4 ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií, a to nasledovne: „*Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.*“. V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd SR vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Z toho vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie slobody prejavu musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality).

Ústava SR za legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu považuje ochranu **práv a slobôd iných**, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov.

Ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje zákonné obmedzenie slobody prejavu.

Vzhľadom na mienkotvorný charakter médií, a to najmä spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky, je nanajvýš oprávnená zákonná požiadavka, aby bolo divákovi, ako pasívnym recipientom informácií, umožnené prijímať objektívne informácie podané neustranným spôsobom, spomedzi ktorých si môžu vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor. Význam zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a neustrannosť v rámci spravodajského programu a cieľ zákonného obmedzenia slobody prejavu je teda treba vidieť v ochrane verejného záujmu a práva verejnosti byť objektívne informovaný s možnosťou utvoriť si na predmetnú tému alebo kauzu vlastný názor. Podmienka legality a legitimacy obmedzenia slobody prejavu je teda naplnená.

Sloboda prejavu a právo na šírenie informácií je zakotvené aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru *„Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“* Legitímne ciele obmedzenia slobody prejavu sú stanovené v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktorý znie: *„Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo **práv iných**, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a neustrannosti súdnej moci.“*

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že je legitímne obmedziť slobodu prejavu aj pri zabezpečovaní objektívnosti a neustrannosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky. Ako už bolo uvedené vyššie, Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *Manole a iní v. Moldavsko* (rozhodnutie zo 17. 9. 2009) uviedol, že skutočné a účinné uplatňovanie slobody prejavu nezávisí len od povinnosti štátu nezasahovať do slobody prejavu, ale môže od neho vyžadovať, aby prijal pozitívne ochranné opatrenia, pričom vzhľadom na význam slobody prejavu *„štát musí byť konečným garantom plurality“*. V tomto rozhodnutí Európsky súd pre ľudské práva tiež uviedol, že štát má povinnosť zabezpečiť, aby *„verejnosť mala prostredníctvom televízie a rozhlasu prístup k neustranným a presným informáciám a ku škále názorov a komentárov, odrážajúcich okrem iného rôznorodosť politických názorov v krajine“*. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že *„ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...“*, *„pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti“*. *Vyžaduje sa zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané.“*

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* uviedol, že účelom sankcie uloženej vysielateľovi bola „*potreba zachovať prístup verejnosti k nestrannému, dôveryhodnému a rozmanitému politickému prejavu prostredníctvom televíznych spravodajských programov*“, pričom „*cieľ zásahu v tomto prípade bol legitímny podľa tretej vety článku 10 ods. 1*“ Dohovoru a zásah tiež „*zodpovedal legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10*“ Dohovoru. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *ATV Zrt v. Maďarsko* (rozhodnutie z 28. 4. 2020) uviedol, že opatrenie obmedzujúce slobodu prejavu vysielateľa „*bolo určené na zabezpečenie práva publika na vyvážené a nezáujaté informovanie o veciach verejného záujmu v spravodajských programoch, a teda sledovalo cieľ „ochrany práv iných“*“. Európsky súd pre ľudské práva taktiež v rozhodnutí vo veci *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo* (rozhodnutie Veľkej komory z 22. 4. 2013) uviedol, že obmedzenie slobody prejavu s cieľom zachovania nestrannosti vysielania o veciach verejného záujmu „*zodpovedá legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10*“ Dohovoru.

Požiadavku proporcionality je potrebné zohľadniť pri výklade a aplikácii konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade a pri rozhodovaní, či existujúci skutkový stav možno subsumovať pod konkrétne zákonné ustanovenie, a taktiež pri ukladaní sankcie. V súlade s požiadavkou proporcionality je teda potrebné ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona vykladať takým spôsobom, aby to bolo v súlade s ústavným právom na slobodu prejavu a ústavnými podmienkami jeho obmedzenia.

V tomto konkrétnom prípade je sloboda prejavu obmedzená v dôsledku vyvodenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajského programu, sledujúc legitímny cieľ - ochranu práva verejnosti byť objektívne a nestranne informovaný o veciach verejného záujmu a o spoločensky relevantných témach.

Zohľadniac celkové spracovanie a obsah predmetného programu a skutočnosť, že povinnosť odvysielania spravodajských informácií nestranne, ako aj povinnosť poskytovať presné a spoľahlivé informácie, nepredstavuje neprimeraný zásah do tvorby a vysielania spravodajských programov, a vzhľadom na povahu sankcie, ktorou je upozornenie na porušenie zákona a ktoré nemá ekonomický dopad na účastníka konania, je zásah do slobody prejavu účastníka konania proporcionálny a ústavne prípustný. Sankcia za porušenie ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. – upozornenie na porušenie zákona – je preto obmedzením práva vysielateľa na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré je z ústavného hľadiska proporcionálne a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na ochranu práv a slobôd iných.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.